

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

پردیس بین الملل

پایان نامه دکترای تخصصی پرستاری

تبیین فرآیند یادگیری خودراهبر در پرستاران بالینی: ارائه مدل نظری

استاد راهنما: دکتر شهرزاد غیاثوندیان

استاد مشاور: دکتر محمدعلی چراغی

مرتضی ملکیان

شهریور ۱۳۹۴

چکیده

مقدمه: رشد فزاینده اطلاعات و روند سریع تغییر و تحولات آن سبب شده که عمر دانش پزشکی بسیار کوتاه باشد. تحولات پر شتاب کنونی سیستم‌های بهداشتی درمانی را با چالش‌های بسیاری مواجه کرده و پرستاری نیز از این امر مستثنی نیست. پرستاران نیاز به نوعی یادگیری دارند که بتوانند به تغییرات سریع محیط مراقبت بهداشتی پاسخ دهند، بنابراین درگیر شدن در فرایند یادگیری مادام‌العمر برای آن‌ها ضروری می‌باشد. این مطالعه با هدف تبیین فرایند یادگیری خودراهبر در پرستاران بالینی انجام شده است.

روش: مطالعه حاضر پژوهش کیفی است که در آن از رویکرد نظریه زمینه‌ای کوربین و اشترواس (۲۰۰۸) استفاده شده است. در این مطالعه از بیست و پنج مصاحبه نیمه ساختار یافته با بیست و یک مشارکت کننده (۱۹ پرستار و ۲ پزشک) استفاده شده است. محیط پژوهش، بیمارستان‌های سازمان تأمین اجتماعی استان اصفهان بوده است. جمع‌آوری داده‌های مطالعه به مدت ۱۷ ماه از تیرماه ۱۳۹۲ تا آبان ۱۳۹۳ به طول انجامیده است. داده‌های حاصل از مطالعه پس از جمع‌آوری بر اساس مراحل تحلیل نسخه کوربین و اشترواس (۲۰۰۸) به منظور شناسایی مفاهیم، زمینه مطالعه و فرایند تحلیل شده‌اند.

یافته‌ها: با بررسی فرایند یادگیری خودراهبر، طبقه مرکزی به روز شدن: تلاش برای خودتنظیمی در یادگیری پدیدار گردید که نشان می‌دهد پرستاران سعی داشتند با تلاش برای خودتنظیمی در یادگیری به مشکل اساسی به روز شدن پاسخ دهند. یافته‌ها منجر به شناسایی ۸ طبقه اصلی همراه با ۲۰ زیر طبقه شد. طبقه یادگیری ضمنی به خصوصیت یادگیری خودراهبر اشاره داشت و دارای دو زیر طبقه خودمدیریتی در یادگیری و استفاده از فرصت‌های بالینی بود. طبقه دوم مطالعه تلاش برای دانایی نام گرفت که دارای سه زیر طبقه درک حسی، خوارزیابی و قضاوت معلق بود. طبقه سوم مطالعه سیر تکاملی در حرفه بود که اشاره به کسب مهارت‌های حرفه‌ای از طریق سه زیر طبقه شاگردی کردن، عملکرد ماهرانه و مراقبه از خود داشت. طبقه چهارم مطالعه کسب توانایی با سه زیر طبقه کسب توانمندی پرستار، توانمندی بیمار و یادگیری بین حرفه‌ای بود. همچنین طبقات اصلی عوامل فردی، ماهیت محیط بالینی و ساختار تعلیم و تربیت پرستاری نیز حاصل تحلیل داده‌ها برای زمینه مطالعه بوده است.

نتیجه‌گیری: فرایند یادگیری خودراهبر فرایندی پویا، چند بعدی و وابسته به زمینه بدنال پاسخ به برآوردن نیاز به روز شدن است. فرایند یادگیری خودراهبر با انجام فعالیت‌های عقلانی و تجربی که بیانگر راهبردهای مورد استفاده پرستاران است شکل می‌گیرد و دارای مراحل تلاش برای دانایی، سیر تکاملی در حرفه می‌باشد و پی آیند آن به صورت کسب توانایی است. یافته‌های این مطالعه می‌تواند به‌عنوان چارچوبی جهت یادگیری در محیط بالینی به کار گرفته شود.

کلیدواژه‌ها: پرستاران بالینی، یادگیری خودراهبر، نظریه زمینه‌ای

Tehran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery

International Campus

Phd Thesis

**Exploration The Process of Self Directed Learning in Clinical Nurses:
Introducing a Theoretical Model**

Supervisor: Dr. Shahrzad Ghiyasvandian

Advisor: Dr. Mohammad Ali Cheraghi

Morteza Malekian

September 2015

Abstract

Background: Rapid scientific advances have significantly decreased the half life of medical sciences and posed big challenges to healthcare systems and fields, including nursing. Nurses need to learn how to transfer their knowledge to practice also noted that nurses' active involvement in their own learning is an absolute prerequisite to lifelong learning. The present study was carried out having development of self-directed learning process in clinical nurses as the main objective.

Methods: The present study was carried out as a qualitative study with Grounded Theory approach. In this research we have utilized number of 25 semi-structured interviews with 21 participants (19 nurses and 2 physician). The study setting was all three hospitals affiliated to Isfahan Social Security Organization. Data collection duration was 17 months from June 2013 to November 2014. In order to recognize concepts and analysis process, the collected data were analyzed using method specified in research of Corbin and Strauss in 2008.

Findings: Analysis of the data presented the core category of up-to-date: striving for self-regulation in learning. Our findings provided us with 8 main category and 20 sub category. The implicit learning has provision of self-directed learning trait which it is constituted from two sub level namely self-management in learning and clinical opportunities use. The second discovered level is striving for knowledge acquisition which has sensory perceptions, self evaluation and suspended judgment as it is sub levels. Our third level is travelling evolutionary in profession is to apprenticeship, masterly performance and self nurtured. The forth level is acquisition ability through nurse powerful acquiring, patient rehabilitation and interprofessional learning. The result of data analysis for context show the three main category of personal factors, clinical setting nature and structure of nursing education.

Conclusion: The dynamic self-directed learning process is a multidimensional approach which depends on background conditions. This approach is implemented intellectual and experiential activities which has knowledge, find and ability it is sub levels. Findings presented in this study can be considered as an approach which can be implemented learning in clinical setting.

Keywords: Clinical Nurses, Self-directed Learning, Grounded Theory